

[Vesterager.]

talt om hverken den glødende Sol over Hellig Anders Høj eller om de salte Taarer, Afrodites Øje muligvis vilde græde nede ved Jonstrup. Alt dette har jeg forbigaaet og holdt mig til, hvad der er sket i denne Sag, og til den Stilling, der for Øjeblikket foreligger.

Og Kendsgerningerne er da disse, at i Fjor gik mit Parti ind for Lovforslaget om den nye Læreruddannelse, og det var jo rimeligt, at mit Parti forinden spurgte, hvad det vilde koste at faa dette Lovforslag og hele denne Ændring ført ud i Livet paa de forskellige Seminarier. Jeg maatte naturligvis hertil svare, at det kunde ikke nægtes, at det vilde blive en Byrde for Befolkningen, naar man skulde gaa over fra en 3-aarig til en 4-aarig Uddannelse; men paa den anden Side maatte det ogsaa siges at være meget rimelige Krav, der stilledes fra Seminarernes Side, og at de 350 000 Kr., der vilde medgaa til denne Ordning, var til at overkomme; og mit Parti mente da under de daværende økonomiske Forhold at turde gaa ind herfor.

Men saa kommer den højtærede Minister nu med et Forslag, som kræver det tredobbelte; og det er da ikke saa underligt, at man bliver noget betænkelig ved denne Udvikling, navnlig naar man lægger Mærke til, hvad det er, den højtærede Undervisningsminister fremfører som Forsvar for denne Forandring i Priserne. Den højtærede Undervisningsminister siger: Ja, det kan udmærket gennemføres for den tidligere angivne Sum, det, som skulde til for at gaa over til en 4-aarig Uddannelse; men Seminarierne var i saa høj Grad forsømte, at der derfor nu maa en hel Del mere³ til, hvorved vi kommer op paa denne Udgift, 1 Mill. Kr.

Jeg skal her gøre den højtærede Undervisningsminister den Indrømmelse, at hvis vi sammenligner Seminarierne med f. Eks. Statens lærde Skoler, saa er disse ganske anderledes udstyret end Seminarierne, og der er kostet ganske anderledes paa dem. Det kan maaske siges, at det er noget forkert, at man har forsømt Seminarierne i Sammenligning med de lærde Skoler; men jeg kan ikke erkende, at Seminarierne kan være saa daarlige i Aar, at det skulde være nødvendigt at gaa til en saa stor Forhøjelse af Udgifterne. Thi hvis Seminarierne er faldede i Aar, kan de jo ikke have været helt friske i Fjor. Derfor maa det have været noget andet, der gjorde, at man fik disse Tal opgivet i Fjor⁶ og opgivet paa en saadan Maade, at man maatte faa det Indtryk, at de nok skulde holde.

Jeg maa her henvise til, hvad den højt-

ærede Undervisningsminister udtalte under Seminarielovens Behandling i Landstinget — det staaer Sp. 879 i Landstingets Forhandlinger, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier. Der var netop Tale om Udgifterne; og der blev fra en enkelt Side ytret Tvivl om, at de opstillede Beregninger vilde holde; men da sagde den højtærede Undervisningsminister:

„Men Beregningerne skal nok kunne holde. Sagen er den, som der ogsaa gøres opmærksom paa, at en hel Række af vore Statsseminarier er i en meget forsømt Tilstand for at bruge et mildt Ord. Jeg fik forleden Dag Brev fra en Seminarieforsender, som ganske vist nylig var blevet ansat ved sit Seminarium, men som derfor maaske saa paa det med friske Øjne. Han skrev, at hvis vi kun skal gennemføre den nye Seminarielov, behøver vi ikke alle de Penge, her er Tale om, saa kan vi nøjes med en meget mindre Sum, men der er saa meget forsømt herude, at vi i Virkeligheden skal have mange flere Penge, ikke for at faa den nye Seminarielov gennemført, men for at faa det istandsat, der gennem mange Aar er forsømt. Jeg tror derfor, Tallene i den Beretning, der er sendt til Folketingets Udvalg, snarere peger for højt end for lavt i Retning af Udgifter.“

Her maatte man absolut faa det Indtryk af den højtærede Ministers Udtalelse, at der ikke blot var taget Hensyn til lige akkurat den øjeblikkelige Gennemførelse af en 4-aarig Uddannelse, men at der ogsaa var taget Hensyn til den Stilling, Seminarierne henlaa i, og taget Hensyn til, at det vilde koste en Del mere, end man maaske var tilbøjelig til at tro. Man maatte faa det Indtryk, at disse Beregninger var sat ret flot op, at Udgifterne var sat saa højt op, at de var i Stand til at holde, saa at man kunde føre Lovforslaget ud i Livet. Med disse Oplysninger og Beregninger maatte jeg gaa til mit Parti og med dem som Baggrund faa mit Parti til at gaa ind for Lovforslaget. Og nu kommer den højtærede Minister og oplyser, at der ikke er taget Hensyn til den Tilstand, Seminarierne laa i, og derfor maa man nu gaa til en Forhøjelse og sætte disse 350 000 Kr. op til mindst 1 Mill. Kr. Det er disse Kendsgerninger, jeg har taget fat paa, og det er dem, der ligger til Grund for den Stilling, mit Parti indtager overfor det Lovforslag, vi her har til Behandling.

Hvad angaar det lokale, skal jeg henholde mig til, hvad der er sagt fra anden Side. Jeg har ikke Lyst til at gaa særlig